

17.6.2016 Obisk na IRNAS-u

Včeraj so učenci OŠ Korena in OŠ Duplek obiskali Inštitut za Razvoj naprednih aplikativnih sistemov (IRNAS) v Mariboru. Boštjan Vihar, vodja Biolaba je zanje pripravil delavnico, na kateri so si izdelali mikroskop. Zamisel, da se lahko mikroskop s 400kratno povečavo, izdelava iz cenene spletne kamere, je bila za vse udeležence navdušujoča. Po teoretskih osnovah s področja optike in mikroskopije, so se učenci lotili izdelave.

V IRNASOV-i delavnici so se srečali z laserskim rezalnikom in si z njim izdelali ohišje mikroskopa. Ogleдали so si še plazemski rezalnik in 3D tiskalnike. Ker optični mikroskop potrebuje vir svetlobe, so si izdelali lučko iz LED diode, upora in baterije.

Izkušnja je bila za učence res izjemna. Navdušeni smo bili nad Boštjanovo strokovnostjo ter odprtim odnosom.

Zagotovo se vidimo znova.

Mogoče pa res... kdaj? Sami izdelamo 3D tiskalnik. Pravijo, da ni nemogoče.

Slika 1 Obisk učencev v Bilabu

8.6.2016

NARAVOSLOVNI DAN: OBISK EKOLOŠKE DIDAKTIČNE KMETIJE LENIČ

V torek, 31.5.2016, smo imeli naravoslovni dan. Ko sem se zjutraj zbudil, sem bil zelo vesel. Odšel sem v šolo in z učiteljico Janjo smo najprej odšli v knjižnico, nato pa na kmetijo Lenič. Hitro smo se odpravili, saj smo že malo zamujali. Tam smo videli in spoznali veliko zelišč. Gospa Lenič nas je lepo pogostila. Prav tako sem prvič poskusil jed s koprivami. Bil je zelo zanimiv obisk in veseli smo se vrnili v šolo.

Andraž Majal, 1. razred

Po malici smo se učenci 1. razreda z učiteljico Janjo odpravili na pohod do kmetije Lenič. Gospa Irena nas je lepo pozdravila, povabila nas je da sedemo na slamo. Najprej nam je povedala, kaj si bomo ogledali, malo smo se pogovarjali. Nato smo si ogledali zeliščni vrt. Gospa Irena ima veliko različnih vrst zelišč. Dala nam je košarice, v katere smo nabirali cvetove kamilic. Gospa Irena je kamilice porezala, mi pa smo natrgali cvetove. Videli smo tudi živali. Potem smo spet sedli in gospa nam je pripravila pečene koprive in liste gaveza. Bili so okusni. Okrepčali smo se tudi z vodo, v kateri so bile limone in melisa. Jedli smo tudi češnje. Tako smo se zabavali, da je čas kar minil in smo se odpravili nazaj v šolo. Najbolj mi je bilo všeč nabiranje cvetov kamilic, saj zelo rad pijem kamilični čaj.

Gal Zupančič, 1. razred

V torek, 31.5.2016, smo se s sošolci in učiteljico odpravili na naravoslovni dan h gospe Lenič. Tam smo si ogledali rastline in živali. Gospa Lenič nam je pripravila napitek iz melise in limone. Poučila nas je tudi, kako se trgajo kamilice. Pokazala nam je nekaj živali kot so purani, kozike, psa ter kokoši. Imeli smo se zelo lepo in se naučili nekaj novega.

NIKA ROTMAN, 1. razred

V torek smo v šoli imeli naravoslovni dan, ki sem se ga zelo veselila. Peš smo se odpravili do gospe zeliščarke in si tam ogledali razna zdravilna zelišča. Nekaj sem jih že poznala dosti pa sem spoznala novih. Nabirali smo kamilice. Najljubši del naravoslovnega dne je bil, ko smo jedli pečene koprive, ki so bile zelo dobre.

Alina Tkalčič, 1. razred

V torek smo imeli naravoslovni dan. Pogovarjali smo se o zeliščih. Po malici smo odšli na zeliščno kmetijo. Šli smo tudi mimo hiše od sošolca Jaka. Ko smo prikorakali po hribu navzdol, smo opazili gospo Ireno Lenič na vrtu. Posedli smo se na stolčke iz slame, in predstavila se nam je gospa Lenič. Kmalu za tem smo šli na zeliščni vrt, kjer nam je gospa Irena predstavila veliko različnih zelišč in rastlin. Povedala nam je, kako se imenujejo, zakaj se uporabljajo in za vsako eno posebnost. Najbolj so mi bile všeč kamilice, saj jih je bilo ogromno. Z veseljem smo trgali cvetove kamilic in jih dajali v košaro. Gospa Lenič nas je še pogostila s češnjami ter ocvrtimi listi kopriv, ki sem jih prvič jedel. Odšli smo proti šoli in se še na pol poti posladkali.

LUKA MUMLEK, 1. razred

Iz šole smo se odpravili na pohod proti gospe Ireni.
Ko smo prispeli, smo se ji vsi predstavili in nato se je še ona predstavila nam.
Naučili smo se razne stvari o zeliščih.
Poskusili smo jed iz kopriv ter metin in limonin napitek.
Na koncu nam je ponudila še češnje.
Po vseh teh dobrotah smo se odpravili proti šoli. Ta dan je bil zelo zanimiv.

Katja Murko, 1. razred

IZGINULA IGRAČA

Bilo je sončno, tiho jutro. Spala sem mirno, dokler me ni prebudila sosedka, ki je zakričala. Hitro sem se oblekla in stekla čez hodnik v njeno stanovanje.

Sosedka je hitro začela razlagati: »Zbudila sem se okrog sedmih. Slišala sem, kako so se vrata zaprla. Nisem vedela, če so to vrata mojega stanovanja. Zaspala sem. Ko sem pa se spet zbudila, sem si namerava skuhati kavo. Na kavomatu pa je bilo sporočilo: Ne skrbi. Igrača je v mojih rokah. V dnevno sobo sem stekla pogledat, če je najljubša igrača mojega sina na pravem mestu. Ni je bilo. Ugotovila sem, da so vrata, ki so se zaprla, bila moja, saj je na vratih viselo enako sporočilo kot na kavomatu. Hitro sem stekla do vrat, da bi pogledala, ali je bilo vlomljeno. Na ključavnici ni bilo nobenih prask, zato sem sklepana, da je tat imel ključe. Sosedo sem vprašala, kdo ima ključke stanovanja. Odgovorila je, da samo njen sin in lastnik stanovanja. Šli sva na kavo in opisala mi je svojega sina in lastnika stanovanja. Po opisu so se mi vsi zdeli prijazni. Bližal se je večer, zato sem si šla domov odpočit. Zjutraj sem spet šla k sosedi in vprašala, ali je kaj novega. Začudeno je povedala, da je danes zjutraj našla odtise čevljev, ki so bili včeraj zvečer pred vrati Makarovičevih. Šla sem do sosedovih vrat in potrkala. V stanovanju ni bilo nobenih sledi o odtisih. Zahvalila sem se gospe in odšla. Ko sem se pa odpravljala do stanovanja, sem srečala sosedinega sina, ki je v rokah držal svojo igračo. Primer je bil rešen, saj je sin vzel svojo igračo in puščal sledi.«

Maja Vrbnjak, 6. razred

GRAJSKI ZAKLAD

Nekemu mladeniču je prišlo na uho, da v starem gradu tiči zaklad. Poklical je detektiva Naočnika in Očalnika. Prihitela sta, kakor hitro sta lahko, da bi čim prej našla ta zaklad. Čeprav sta v strahu vstopila v grad ter prižgala svoji petrolejki. Grad je imel zelo veliko kvadratnih metrov, zato sta se detektiva zavedala, da bo iskanje dolgotrajno. Skozi vežo sta prišla v gromozansko, pajčevinasto jedilnico. Vsa, no skoraj vsa okna so bila zlomljena in zaradi tega so po gradu odmevali srhljivi, odmevajoči zvoki. Bila sta zaspala, zato sta v jedilnici odvila svoje spalne vreče in zaspala. Zaradi nočnih mor nista bila zjutraj nič kaj bolj naspana, kot preden sta šla spat. Zvila sta spalne vreče in odšla dalje. Videla sta omaro v stari zakladnici. Veliko legend sta slišala o skrivnih omarah, zato sta jo potisnila v stran in prav sta imela. Za omaro je bil res vhod v temačno kamrico. V njej je bil, kar se da ohranjen sef. Takrat je Naočnik rekel, da je v dvorani zapisanih nekaj rimskih števil, ki so morda kode. Odprla sta sef in našla zaklad. Mislila sta, da bo to pustolovščina, toda tudi s tem sta bila zadovoljna.

IZGINULI HRČEK IN SKRIVNOSTNI TAT

Očalnik in Naočnik sta imela enega velikega oboževalca, ki mu je bilo ime Nik. Tudi on je želel razrešiti primer. Nekega dne, ko je Nik šel iz šole, je videl Marjetko jokati. Šel je do nje in jo vprašal, zakaj joka. Povedala mu je, da je njen hrček izginil. Nik je vedel, da ima priložnost razrešiti pravi primer. Pa še Marjetka mu je bila všeč. Šla sta k njej domov, da poiščeta, če so tam kakšne sledi. Preden je Nik začel iskati, jo je vprašal, če je kdo, ki je ne mara. Rekla je, da njena bivša prijateljica Mia. Ona misli, da ji je Marjetka prevzela fanta. On pa jo je pustil, ker mu je vedno ukazovala. Nik si je vse do zadnje pike zapisoval. Potem je še rekla, da je morda krivec njen bivši fant Muk, ki ga je pustila, ker jo je tepel. Nik je pogledal po sobi in odkril odtis čevlja, na katerem je bila črka M. Ker je bila hrčkova kletka steklena, so se videli prstni odtisi storilca. Šel je k njima in jima vzel prstne odtise. Nik je odkril, da Mijina starša delata v podjetju za čevlje znamke Mos. Odkril je, kdo je storilec. Naslednji dan je vse zbral pred šolo. Rekel je, da sta storilca bila Muk in Mia. Po vrhu pa sta bila še par. Nik je bil presrečen in upa, da bo lahko še kdaj razrešil kakšen primer.

Tina Bezjak, 6. razred

27.5.2016

LJUBEZEN

Ljubezen je lepa,
svetla in dišeča.
Lahko ti pokaže le
svetle stvari.

Hkrati pa je lahko
temna in nesrečna,
pokaže pa ti
samo temne stvari.

Ljubezen je kot
najlepša in najgrša roža.
Če je ne neguješ,
se lahko kaj hitro posuši,
če pa jo neguješ,
ostane lepa še dolge dni.

POČITNICE

Juhuhu!
Počitnice so tu,
komaj čakamo vsi,
da v morje skočimo prav mi.
Konferenca se končuje,
da petic se zdaj rešuje.
Nestrpno čakamo zdaj mi,
da šolski zvonec zazvoni.
Počitnicam naproti hitimo,
da težke torbe doma pustimo.
Na morje brž hitimo vsi,
veseli, srečni smo prav vsi.

Suzana Horvat, 6. razred

Svojo ljubezen moraš najti,
negovati in skrbeti zanjo vse dni.
Moraš jo znati obdržati,
vzdrževati in če jo najdeš,
si srečen vse dni.

Jaz pa ti zdaj rečem,
da v mojem vrtu
najlepša roža si ti.
Jaz ti zdaj rečem,
da moja ljubezen si ti!

Jure Kovačič, 8. razred

KAKO JE KRJAVELJ S HUDIČEM OPRAVIL

V šestem razredu smo pri slovenščini brali zgodbo Kako je Krjavelj s hudičem opravil. Odlomek je iz prvega slovenskega romana Deseti brat, ki ga je napisal Josip Jurčič. Govori pa o srečanju Krjavlja s hudičem, ko je stražil na barki.

Pri urah slovenščine smo se pogovarjali o zgodbi in odgovarjali na vprašanja. Za domačo nalogo smo dobili, naj iz besedila izpišemo samo zgodbo, ki jo pripoveduje Krjavelj. Učiteljica nam je zgodbo naslednji dan pregledala in povedala, da se jo moramo naučiti na pamet. Čez dva tedna smo imeli predstavitev. Postavili smo se v vlogo Krjavlja in pripovedovali zgodbo. V šolo smo prinesli stara in raztrgana oblačila. Oblekli smo se in začeli s pripovedovanjem. Bilo je zelo zabavno ob poslušanju, ko je pa bil čas za predstavitev, je bilo vsakega vsaj malo strah.

Maja Vrbnjak, 6. a

Nejc bela v vlogi Krjavlja

Foto: Aljaž Bezjak

PRAVI ČUDEŽ NARAVE

Vsako leto doživim med prvomajskimi počitnicami nekaj prav razburljivega in zanimivega. Opisal bom, kako sem doživel pravi čudež narave, in to v družbi brata in prijatelja. Za ta dogodek sem se odločil, saj takšnega doživetja ne pomnim.

Bil je 30. april 2016, ko sem se na vse zgodaj zbudil in komaj čakal, da se vsi zbudijo, saj nas je danes čakal prav poseben dan. Oblekel sem se in odšel iz prikolice, saj me je že čakal prijatelj Rožle. Ker so še vsi spali, sva se odločila, da greva loviti ribe, a se je ravno takrat zbudil Rožletov dedek Tomaž. Zbudili smo še njegovo babico Silvo in s čolnom odšli na otok po šparglje. Ko smo prispeli do otoka in se izkrcali, se je nenadoma izza grmovja v zrak dvignila ogromna jata galeb. Rožletova babica Silva nam je povedala, da so najverjetneje pazili na svoja jajca. Ko smo zaslišali besedo jajca, smo se odpravili raziskovat. Brskali smo po grmovju in že smo zagledali gnezdo s tremi jajci. Od veselja smo kar vzklikali in poklicali Rožletovo babico, naj si jih ogleda. Bila so rjava, okoli šest centimetrov velika in s črnimi pikami prekrita galebja jajca. Ko smo tako taval naokoli, smo odkrili še okoli dvajset gnezd. Vsa gnezda so imela po tri jajca, le eno je imelo samo eno jajce. V nekaterih gnezdih pa smo našli že izvaljene mladiče. Bili so majhni in puhasti. Nisem mogel razumeti, kako se je okoli deset centimetrov velik ptič stlačil v tako majhno jajce. Ko smo še naprej iskali, smo našli gnezdo, v katerem se je pravkar izlegel galeb. Pričakoval sem, da se bo hitro izlegel kot v kakšni risanki ali filmu, a je v resnici trajalo več ur. Tako smo po večurnem pohodu odkrili tudi več metrov globoko kotlino, jamo in pot do zaraščenega svetilnika. A žal je vsega enkrat konec in že smo odšli nazaj v kamp. Dan smo zaključili še s kolesarjenjem, obiskom zabavišnega parka in nočnim lovljenjem sip.

Od naporega in zabavnega dneva sem bil tako zaspan, da sem se na hitro stuširal, oblekel v pižamo, umil zobe, legel in v trenutku zaspal.

Ta dogodek se mi je za večno vtisnil v spomin in upam, da se bo še kdaj ponovil. Ta dan sem se naučil, odkril in videl veliko novega in lepega. Komaj sem čakal, da bo jutri nov dan.

Žak Petrič Grajfoner, 7. razred

PRVOMAJSKE POČITNICE

V četrtek zjutraj sva z mamo odšli v Maribor v trgovini Tako in Mas, ker so imeli znižanje. Po kosilu sva odšli v Mercator, kjer dela moja babi. Med tem sta pol brat in ati pripravila žar. Z mamo sva prišli domov ob 13.50. Pojedli smo kosilo in si ogledali grozljivko. Kasneje smo igrali pikado, badminton in namizni nogomet. Potem smo odpeljali pol brata domov. Ko je bila ura 18.15, sem odšla na avdicijo za solo petje, kjer sem bila uspešna in zato sprejeta. Po avdiciji sem si odpočila, saj je naslednji dan mamina botra praznovala abrahama. Tam je bilo zelo vrede, na koncu pa sem vsem zaigrala na harmoniko. Bila je nedelja, ko smo odšli na kosilo

k babici in dedku. Po kosilu smo odšli na moj nastop. Tam sem zaigrala na harmoniko Ribenčana. S tem se je moj super vikend končal.

Erika Novak, 6. razred

PRVOMAJSKE POČITNICE

Začele so se prvomajske počitnice, ki sem jih preživela na morju. Zjutraj smo se odpravili na morje v Portorož. Spakirali smo vse potrebne reči in se odpravili. Po poti smo še pobrali prijateljico Saro. Vozili smo se približno 3 ure s postankom. Ko smo prispeli, se je na velikem hotelu videl napis HISTORION. To je bil seveda naš hotel, kjer smo prebivali. Odšli smo do recepcije, kjer so nam posodili ključe za sobe. Jaz in Sara sva bili v sobi 283, mama in očim Davorin pa v sobi 282. Ko smo se razpakirali, smo se odpravili po mestu. Tako je bili vsak dan. Obiskali smo akvarij, šli na sadno kupo, gledali s teleskopom itd. Vsako jutro smo se seveda odpravili kopat. Po treh dneh smo se odpravili v svoj domači kraj. Te počitnice so bile zelo lepe in skorajda najboljše. Upam, da gremo letos spet na počitnice v Portorož.

Suzana Horvat, 6. razred

EKSKURZIJA V LONDON

London je zelo lepo in zelo zanimivo mesto, zato ga na leto obišče zelo veliko turistov. Tako smo se nekateri učenci iz devetega in osmega razreda odločili, da bomo tudi sami obiskali to mesto, da vidimo, ali je res tako lepo.

Odšli smo v četrtek, 7. 4. 2016 ob 6.30. Najprej smo se z avtobusom odpeljali do ljubljanskega letališča. Po kratkem času čakanja smo končno vzleteli. Leteli smo približno uro in petnajst minut. Ko smo zagledali letališče, smo bili vsi zelo navdušeni. Letalo je pristalo v dežju, tako smo morali teči pod streho. Ko smo se z vozniki kombijev, s katerimi bi se naj odpeljali do hotela končno našli, so nas ti odpeljali v judovsko četrt do hotela King Salomon. Imeli smo nekaj minut časa in takoj smo se odpravili. Že takoj prvi dan smo se peljali s podzemno železnico. Bil je zelo zanimivo.

V treh dneh, ko smo bili v Londonu, smo videli veliko zanimivega. Prvi dan smo šli naravoslovni in znanstveni muzej. Naslednji dan na vsem znani London Eye, s katerega smo videli cel London. Šli smo tudi v Madam Tussaud, kjer smo videli vse znane in tudi manj znane osebnosti s celega sveta. Bili smo tudi v Camden Town, kjer imajo res veliko trgovinic. Ko smo se najedli, smo si lahko kupili tudi kakšen spominek. Drugi dan smo se tudi sprehodili preko Tower Bridga. Tretji dan smo si ogledali postajo, kjer so snemali film Harry Potter. Šli smo tudi na Greenwich. Tam lahko hkrati stojiš na vzhodu in zahodu, saj tam teče poldnevnik. Popoldan smo šli v težko pričakovan največji nakupovalni center v Evropi, kjer se je za vsakega nekaj našlo.

V noči s sobote na nedeljo nekateri sploh nismo šli spat, saj smo že ob štirih bili zmenjeni pred vhodom hotela, od koder so nas zapeljali do letališča. Ko smo uredili vse formalnosti, smo še zadnjič v Londonu spili kavo v Starbucksu, nad katerim smo bili vsi

navdušeni, saj smo jo v času obiska Londona velikokrat pili prav tam. Ko je prišel čas vzleta letala, smo se odpravili do vhoda. Sledil je polet do Slovenije, od tam pa prevoz do Korene, kjer so nas pričakali starši. Po prihodu domov, nas je večina odšla kar spat. Ob obisku Londona smo videli veliko zanimivosti, med njimi najbolj pomembne, obiskali pa smo tudi veliko stvari, ki sicer niso bile v načrtu, a smo si jih mi zaželeli videti. Ko zdaj pogledam nazaj, sem res vesela, da sta mi starša omogočila to ekskurzijo.

Dominika Vrbnjak, 9. razred

London Eye

Tower Bridge

Foto: Nika Vohl

17.5.2016

MLADI ČLANI RDEČEGA KRIŽA

Rdeči križ je humanitarna organizacija, katera pomaga ljudem v stiski. Ustanovil jo je Švicar Henry Dunant pred več kot sto leti. V četrtek, 12.5.2016, smo bili sprejeti v mlade člane rdečega križa tudi mi, učenci 3. razreda. Ob 10.30 smo se zbrali v večnamenski učilnici. Tam nas je pričakal ravnatelj šole in gospa Štefka. Najprej smo imeli kratek program. Nastopali so otroški pevski zbor in učenci 2. razreda. Napovedovalki sta bili Amanda Žižek in Teja Turk. Nato je učiteljica vsakega posebej poklicala po imenu. Gospa Štefka nam je izročila izkaznico z imenom in vrečko z darilci. Tako smo postali mladi člani rdečega križa. Na koncu smo imeli še majhno pogostitev. Kot mladi člani rdečega križa pomagamo ljudem v stiski in v nesreči, kajti tudi naša pomoč lahko reši življenje.

Patrik Žižek, 3.razred

V četrtek, 12.5.2016, smo učenci 3. razreda postali člani rdečega križa. Za nas je bil poseben dan. Z nami so ta dan delili naši starši in babice, ki so se prireditve tudi udeležili. Za nas so nastopali otroški pevski zbor in učenci 2. razreda. Amanda in Teja sta nam povedali, kaj mora vedeti mladi član rdečega križa. Gospa Štefka Ljubojevič, predsednica RK Korena in učiteljica Brigita sta nam podarili darilca. Po sprejetju v mlade člane RK nas je kuharica Zlatka nagradila s sladoledom.

Anej Mišić, 3.razred

12.5.2016

5. RAZRED GRADI HIŠICE IZ KART

10.5.2016

DELUJOČI VULKAN

Pri spoznavanju okolja smo izvajali poskuse. Opisala sem poskus – delujoči vulkan.

PRIPRAVA: časopisni papir, plastenka, soda bikarbona, kis, slano testo

POSTOPEK: Najprej smo mizo obložili s časopisnim papirjem. Nato smo manjšo plastenko obložili s slanim testom in oblikovali vulkan. V plastenko smo nalili kis in vanjo stresli sodo bikarbono. Plastenka je pri tem ostala odprta. Vulkan je začel delovati – bruhati lavo.

Zoja Treplak Vidovič, 3. razred

ŠPORTNI DAN – KROS

V torek, 19.4.2016 smo v okolici šole izvedli ŠOLSKI kros. Tekmovali so učenci od 1. do 9. razreda. Proga je bila speljana po cesti okoli šole (od šolskega igrišča, mimo pokopališča, cerkve, mimo šole in do igrišča). Od 1. do 3. razreda so tekli 1 krog, od 4. do 6. razreda 2 kroga in od 7. do 9. razreda 3 kroge. Prvi trije so po kategorijah prejeli kolajne in so stali na stopničkih.

Priloga – fotografije!

1. RAZRED – dečki

- 1. MESTO LUKA MUMLEK
- 2. MESTO AMADEJ ZAJŠEK
- 3. MESTO MATIC BEZJAK

2. RAZRED – dečki

- 1. MESTO SAŠO ŠTEFANEC

1. RAZRED - deklice

- 1. MESTO LAURA HERKOVIČ
- 2. MESTO KATJA MURKO
- 3. MESTO ALINA TKALČIČ

2. RAZRED - deklice

- 1. MESTO NIKA KREPEK

2. MESTO GAŠPER KAŠMAN
3. MESTO NIKOLAJ GOLOB

3. RAZRED – dečki

1. MESTO MAJ CVETKO
2. MESTO PATRIK ŽIŽEK
3. MESTO ADRIJAN BREZNER

4. RAZRED – dečki

1. MESTO SEBASTJAN MANDL
2. MESTO ROK VRBNJAK
3. MESTO KLEMEN SENEKOVIČ

5. RAZRED – dečki

1. MESTO ALEKS MIŠIČ
2. MESTO MATIC CVETKO
3. MESTO ŽAN VRBNJAK

6. RAZRED – dečki

1. MESTO NEJC KOCMUT
2. MESTO ANDREAS ŠTIFTAR
3. MESTO NEJC BELA

7. RAZRED – dečki

1. MESTO MIHA MEDVED
2. MESTO MIHA MAJER
3. MESTO ALJAŽ BEZJAK

8. RAZRED – dečki

2. MESTO MILENA ŠTAUS
3. MESTO LUCIJA ŠMID

3. RAZRED – deklice

1. MESTO JANA ROJS
2. MESTO EMA ŠTUBER
3. MESTO EVA KRAJNC

4. RAZRED – deklice

1. MESTO EVA KALIN
2. MESTO TJAŠA KRAJNC
3. MESTO NELI TURK

5. RAZRED – deklice

1. MESTO TAMARA BEBER
2. MESTO ZALA GRAJFONER
3. MESTO VITA ROJS

6. RAZRED – deklice

1. MESTO SUZANA HORVAT
2. MESTO IVANA GRABUŠNIK
3. MESTO MAJA VRBNJAK

7. RAZRED – deklice

1. MESTO NIKA ŠTEFANEC
2. MESTO TEA RUIS
3. MESTO NIKA MULEC

8. RAZRED – deklice

1. MESTO ALJAŽ BEBER
2. MESTO UROŠ MEDVED
3. MESTO LUKA BELA

9. RAZRED – dečki

1. MESTO TILEN ŠTIFTAR
2. MESTO JAKOB NEMŠAK
3. MESTO ROK ŠVARC

1. MESTO TJAŠA KOVAČ
2. MESTO SUZANA ŽUGMAN
3. MESTO TEJA KOVAČ

9. RAZRED – deklice

1. MESTO DOROTEJA TURK
2. MESTO LANA KROPF
3. MESTO SARA MIŠIČ

Učencem čestitamo za vztrajnost, vzdržljivost in tekmovalnost!

Učiteljica športa: Renata Rižner

13.4.2016

Utrinki s planinskega izleta na Črni vrh, dne 9.4.2016

30.3.2016 BILO JE NEKOČ...

Tretješolcem so pripovedovali starejši:

O svojem otroštvu mi je pripovedovala starejša sosedka. Povedala mi je, da so nekega dne po šoli s prijatelji šli mimo vrta, na katerem so rastle paradižniki. Otroci niso poznali sadeža, zato so ga utrgali - rabutali. Pri tem početju jih je nekdo videl in poklical policijo. Naslednji dan so v šolo prišli policisti in spraševali so jih, kaj so počeli prejšnji dan. Vprašali so jih o utrganem paradižniku. Otroci so odgovorili, da paradižnika še nikoli niso videli, saj ga sploh niso poznali. Priznali pa so, da so na vrtu pobrali rdeč sadež in ga poskusili. Takrat se je sosedka prvič srečala s paradižnikom. Za kazen so jih s šibo udarili po prstih in po pouku so morali ostati v šoli. Zaklenili so jih v učilnico, ki je bila v pritličju. Tudi v tistih časih so bili otroci navihani, splezali so skozi okno in pobegnili.. Naslednji dan so bili v šoli ponovno kaznovani.

Patrik Žižek, 3.razred

Ko je bil dedi majhen je pri babici imel kobilo. Ime ji je bilo Prama. Ta kobila je bila zelo pridna in pametna. Vedno je vedela kam mora iti. Če je dobila ukaz desno ali levo, je vedno ubrala pravo smer. Nekega dne je šla na pašo. Ko bi se morala vrniti v hlev, je ni bilo nazaj. Iskali so jo cel dan. Prame niso našli. Žalostni so šli spat. Drugi dan je babica zbudila dedka. Povedala mu je, da so sosedje našli Pramo. Pogreznila se je v zemljo in ni mogla ven. V tistem kraju se je večkrat zgodilo, da se je zemlja pogreznila. Sosedje so jo z vrvjo potegnili iz zemlje. Prama je še dolgo živela.

Mai Cvetko, 3.razred

Bilo je leta 1943, med 2. svetovno vojno. Takrat je bil Maribor pod nemško okupacijo. Babica je živela na kmetiji, kjer so se preživljali s prodajo kmetijskih pridelkov in sadjem.

Vsak dan je s kolesom vozila pridelke na tržnico v Maribor. Nekega dne pa je tržnico obiskal nemški tržni inšpektor. Prababica je ta dan prodajala hruške. Nemški inšpektor tržnice je ocenil, da ima prababica previsoko ceno hrušk. Za kazen ji je odredil 3 dni zapora. Ta dan si je prababica zapomnila do danes in od takrat naprej je vedno pazila na ceno sadja in ostalih pridelkov.

Zoja Treplak Vidovič, 3.razred

Teta Mimika, mamina teta, mi je opisala ličkanje. Povedala mi je, da so včasih ličkali na roko. To je bil prav poseben dan, častili so ga kot praznik. Na pomoč so priskočili sorodniki in sosedje. Ličkalo se je z rokami, tako da so koruzo olupili. Ličkali so pozno v noč. Zraven so se pogovarjali in peli. Po končanem delu so imeli še zabavo, kjer so plesali in se veselili.

Luka Šmid, 3.razred

22.2.2016

Tečaj angleščine v vrtcu

V vrtcu Korena angleščino obiskuje šest navihanih in radovednih 5-letnikov s katerimi pojemo, plešemo, igramo igrice, ustvarjamo in se pogovarjamo v angleščini. Vsi so zelo pridni in lepo sodelujejo, pojejo angleške pesmice, izvajajo aktivnosti na podlagi navodil v angleščini. Znajo se predstaviti, odlično štejejo do deset, prepoznavajo barve, hrano, družinske člane, pravkar pa spoznavamo angleške besede za različne živali. Vse aktivnosti se izvajajo skozi igro in gibanje.

Na slikah držijo vsak svojo najljubšo igračo/žival, na podlagi katerih smo spoznavali besede za živali.

Prispevek pripravila učiteljica angleščine Mateja Vešnar.

13.2.2016

»SNEŽNA IDILA« iz 1. razreda NA PUSTNI POVORKI

V soboto, 6.2.2016 smo učenci prvega razreda OŠ Korena skupaj z razredničarko Janjo ter učiteljicama Anico in Andrejo sodelovali v pustni povorki po občini Duplek. Ker snega v naše kraje ni in ni hotelo zapasti, smo se odločili, da si napravimo snežno idilo pač sami. Našemili smo se v snežinke. Na povorki je bilo zelo zanimivo, saj smo videli ogromno lepih in domiselnih pustnih šem. Določene maske so v nas pustile še posebne vtise. Tukaj mislimo predvsem avstrijske krampuse, ki so se sprehajali tik pred nami ob naših kurentih. Še dobro, da smo bili vsi skupaj pod našo snežno odejo, saj bi drugače najbrž kaj hitro pobegnili staršem v naročje. Po tej izkušnji upam reči, da je prvi razred iz OŠ Korena najbolj pogumna skupina učencev in učenk v naši občini. Po prihodu na cilj smo prejeli priznanje in nagrado za tretje mesto in si prislužili super veliko škatlo z zanimivimi igrami. V dvorani smo potešili svoje trebuščke z malico in se posladkali s krofi, nato pa odšli s starši domov. Bilo je izjemno zanimivo in najbrž nepozabno (hja, krampusi pač pustijo vtise).

Učiteljica Janja

12.2.2016

PUST V 5. RAZREDU

11.2.2016

PUST ŠIROKIH UST

Pust je čas, ko se napravimo v pustno šemo. Tudi mi smo v torek, 09.02.2016, lahko prišli v šolo našemljeni. Zjutraj sem se doma oblekel v obleko policaja, sestra mi je na obraz narisala brke in obrvi. Ko sem prišel v šolo sem komaj čakal na sošolce, da vidim v kaj so se našemili. Bili so: kurent, zoro, policaj, ninja, vila, črnc, piratka in čarovnice. Najprej smo odšli v potujočo knjižnico, kjer so se nas knjižničarke razveselile. V razredu nam je učiteljica povedala o tradiciji pusta. Pokazat smo se šli otrokom v vrtec. Za malico smo jedli krofe. Nato je sledila povorka. Od šole smo odšli proti trgovini in naprej do Golobovih, mimo Zoje in nazaj proti šoli. Ker sem bil policaj sem usmerjal promet in avtomobile opozarjal na povorko. Sledilo je rajanje in zabava v razredu. Na hodniku

šole sem videl veliko zanimivih mask: klovna, šerifa, duha, hudička... Tako se je zaključil pustni torek. Na poti domov sem razmišljal o tem, v kaj bi se maskiral naslednje leto.

Patrik Žižek, 3.razred

V torek smo imeli pustni dan. Letos sem bila princesa. Mama mi je zjutraj pomagala pri maskiranju. Najprej sva pospremili moji dve sestri v vrtec. Tam je bilo že polno našemljenih otrok. Posločila sem se od mame in se odpravila v svoj razred. Tudi tukaj je bilo že nekaj mojih sošolcev, ki so bili našemljeni. Ta dan nismo imeli pouka. Obiskali smo knjižnico, kjer smo se pokazali knjižničarki in vrnili izposojene knjige. Po vrnitvi v razred je sledila predstavitev mask. Po predstavitvi je sledilo fotografiranje, rajanje in malica. Obiskali smo še najmlajše v vrtcu ter se odpravili na pohod po okolici šole. Prijetno utrujeni smo prišli nazaj v šolo ter odšli na kosilo.

Gaja Krajnc 3.razred

V torek je bil pust. Ta dan smo v šolo prišli našemljeni. Šli smo se pokazat v potujočo knjižnico. V razredu smo gledali risanko, predstavili svoje maske in se imeli lepo. Jaz sem bil Zoro. Na sprehodu je sošolec Patrik usmerjal promet, saj je bil našemljen v policaja.

Luka šmid, 3.razred

V torek smo prišli v šolo našemljeni. Bila sem piratka. Gledali smo pustne risanke. Potem smo se oblekli in odšli v potujočo knjižnico. Knjižničarki sta bili presenečeni nad našimi maskami. Potem smo šli nazaj v šolo. V šoli smo se predstavili in povedali, kaj predstavlja naša maska. Potem smo šli na pustno povorko po Koreni. Po povorki smo šli v vrtec. Šli smo v skupine muce, pikapolonice in bibe. Nato smo šli nazaj v razred. Tam smo poslušali glasbo in se fotografirali. Ta dan se je nadaljeval v veselem pustnem vzdušju.

Ema Štuber, 3.razred

Zjutraj sem se zbudila in se oblekla v čarovniška oblačila. Z avtobusom sem se odpeljala v šolo. V šoli me je prestrašila učiteljica, ki je bila čarovnica. Šli smo se pokazat v knjižnico. V razredu smo imeli tudi kurenta. Ob pol enajstih smo šli na sprehod. Videla sem svojo mamo, ki nas je tudi fotografirala. Bila je dolga pot. Nazaj smo se vrnili utrujeni. Potem sem šla v podaljšano bivanje. Doma sem se preoblekla in se šla igrati z Blažem. Tako je minil moj pustni dan.

11.2.2006

PRIREDITEV OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

V petek, 5. 2. 2016, je na šoli potekala prireditev ob Prešernovem dnevu, ki ga slavimo na dan njegove smrti, to je 8. februarja. Verjetno ni Slovenca, ki ne bi vedel, da je Prešeren naš največji pesnik in avtor slovenske himne. V slovensko književnost je vnesel različne pesniške oblike in s tem dokazal Evropi, da je slovenščina enakovredna vsem evropskim jezikom. S Prešernom se srečamo že v vrtcu, potem v osnovni šoli, kjer spoznavamo njegovo življenje in delo.

Prireditev smo začeli s himno, nadaljevali z nagovorom, predstavitevijo mladinskega in otroškega pevskega zbora, s prizorčkom o Prešernu, poslušali zvoke klavirja in citer, recitacije ter zaplesali s šolsko plesno skupino. Program je bil pester in zanimiv.

Julija Jelatancev, 7. razred

11.2.2016 Mini Planica

KOMAJ SEM ČAKAL ŠPORTNI DAN, DA SEM LAHKO ŠE ENKRAT SKAKAL NA MINI PLANICI. SKAKALEC FRANCI PETEK JE PRIPELJAL V KORENO MALI TOVORNJAK, NA KATEREM JE BILA MALA SKAKALNICA. POMAGAL NAM JE DATI SMUČI NA ČEVLJE IN POVEDAL, KAKO SKOČITI. KO SEM PRVIČ SKAKAL NA MINI PLANICI V PLANICI, SEM VEDNO PADEL. NA ŠPORTNEM DNEVU PA MI JE EN SKOK LE USPEL. NA KONCU SE MI JE NA ROKO PODPISAL FRANCI PETEK. SMUČARSKI SKOKI SO ME ZELO NAVDUŠILI.

LUKA MUMLEK, 1. razred

NA ŠPORTNEM DNEVU SEM SE IMEL ODLIČNO. PRVIČ SEM SE POIZKUSIL V SMUČARSKIH SKOKIH. MOJI PRISTANKI SO BILI ZMERAJ NA ZADNJI PLATI, AMPAK KLJUB TEMU SEM SE IMEL ODLIČNO. ZELO SEM BIL VESEL, DA SEM SPOZNAL SVETOVNEGA PRVAKA V SMUČARSKIH SKOKIH FRANCIJA PETKA.

JAKA TREPLAK VIDOVIČ, 1. razred

11.2.2016

Čarovniki in čaravnice so na povorki v Dupleku osvojile 3. mesto

2.2.2016

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

V petek, 29.01.2016, smo imeli zimski športni dan. Čeprav ni bilo snega, smo se športnega dneva zelo veselili. Obiskal nas je Franci Petek, nekoč odličen smučarski skakalec.

Zjutraj ko smo prišli v šolo, smo se odpravili v razrede. Čas do malice nam je hitro minil. Nekaj časa smo se igrali, nato nam je učiteljica prebrala novo poglavje v knjigi Čarodejev klobuk. Komaj smo čakali, da smo pojedli malico. Hitro smo se oblekli in odšli do dvorane. Tam nas je čakal Franci Petek z mini Planico. Na tej skakalnici se lahko otroci preizkusijo v smučarskih skokih. Najprej smo poslušali navodila, kako skočiti in se premikati s skakalnimi smučmi. Nato smo dobili smuči, čelade in drese. Zabava se je pričela. Prvi skoki so bili nerodni in večkrat smo se po smučini peljali sede. Z vajo so skoki postajali malo boljši, rekorda skakalnice pa nismo preskočili. Veliko smo se smejali in se odlično zabavali.

Čas je hitro minil in morali smo se posloviti. Na koncu se nam je Franci Petek podpisal na roko. Dobili smo priznanja in pašteto.

Zelo smo bili veseli, da smo imeli priložnost spoznati odličnega smučarskega skakalca in svetovnega prvaka.

Hvala šoli, da nam je to omogočila in hvala Franciju Petku, da se je povabilu odzval.

Patrik Žižek, 3. razred

V petek smo imeli športni dan. Obiskal nas je znani smučarski skakalec Franci Petek. S seboj je pripeljal mini skakalnico. Najprej nam je povedal veliko novega o smučarskih skokih. Nato nam je pokazal, kako se skače. Kasneje smo vsi učenci poskusili skočiti. Bilo je zelo vznemirljivo. Za uspešen skok smo prejeli priznanje in pašteto.

Luka Šmid, 3. razred

V petek smo v šoli imeli zimski športni dan. Najprej smo šli na malico, po malici pa smo se preoblekli v kombinezone. Potem smo šli do kulturnega doma. Tam nas je čakala montažna skakalnica, Franci Petek in trener. Dobili smo smuči, čelado in navodila za skakanje. Postavili smo se v vrsto in pričeli s skoki. Najprej so začeli s skoki prvošolci in za njimi naš razred. Na koncu smo vsi dobili pašteto, priznanje in podpis Francija Petka.

Na koncu smo bili izmučeni, ampak imeli smo se lepo.

Ema Štuber, 3. razred

V petek, 29.1.2016, smo imeli zimski športni dan. Obiskal nas je, svetovni prvak v smučarskih skokih, Franci Petek. S svojo ekipo je pripeljal mini skakalnico. Učenci od 1. do 5. razreda smo se kot skakalci preizkusili v smučarskih skokih. Bilo je zelo zabavno, smešno in zanimivo. Na koncu smo dobili priznanje za pogumno skakanje na » Mini Planica « in seveda njegov avtogram. Ta športni dan mi je bil zelo razgiban, zabaven in nadvse odličen. Upam, da bomo še kdaj imeli tako zanimiv zimski športni dan.

Zoja Treplak Vidovič, 3.razred

V petek smo imeli športni dan. Po malici smo odšli pred kulturni dom. Tam nas čakala mobilna skakalnica in Franci Petek. Pokazal nam je, kako moraš pravilno skočiti. Dobili smo opremo in začeli skakati. Najprej me je bilo strah, po prvem skoku pa je strah minil. Na koncu smo dobili priznanja in pašteto. Franci Petek se je vsem podpisal na roko. To je bil moj najboljši športni dan.

Gaja Krajnc, 3.razred

18.1.2016

NOVOLETNE POČITNICE

Začele so se novoletne počitnice, ki smo jih že vsi nestrpno pričakovali. Zame je to najlepši del leta, ker je to čas božičnih praznikov. Preživela sem jih v krogu svoje družine. Na predbožični večer smo postavili in okrasili božično drevo. Nato smo imeli božično večerjo, ki jo je pripravila babica. Po večerji nas je čakala pot do Dunaja, kamor smo se odpeljali po bratranca. Z letalom je ta večer prispel iz Londona na krajši dopust. Za božič je hotel presenetiti svoje starše, zato smo ga šli mi pričakat. Domov smo se vrnili okrog treh zjutraj. Ko sem prišla domov, sem odprla darila.

Čas sem si krajšala tudi z branjem knjige in klepetanjem s prijatelji prek spleta. Kmalu je nastopil zadnji dan v letu. Novo leto smo pričakali doma ob silvestrski večerji, igranju družabnih iger in gledanju televizije. Opolnoči smo si zaželeli vse dobro v novem letu in nazdravili s šampanjcem. Moj je bil jagodnega okusa in brez alkohola. Nato sem si ogledala še ognjemet, ki smo ga pripravili skupaj s sosedi. Žal mi je samo, ker nam počitnic ni vsaj malo popestril še sneg.

Prazniki so vse prehitro minili in treba se je bilo vrniti v šolske klopi.

Karin Rihter, 7. razred

NOVO LETO

Komaj sem čakala dan pred novim letom, saj je to zelo lepo doživetje.

Zbudila sem se in skoraj ponorela, ko sem se zavedla, da bo danes silvestrski večer. Z mamó sva se zmenili, da bova spekli nekaj peciva in pripravili biftek. Strinjala sem se. Atija sva poslali v trgovino po mleto meso in šampanjec. Počasi se je bližal večer. V dnevno sobo smo prinesli ležišča. Po televiziji smo gledali oddaji Slovenski pozdrav in Vse je mogoče. Končno je napočila polnoč. Odprli smo otroško penino in si postregli. Minuto po polnoči smo skozi kuhinjsko in sobno okno gledali ognjemet. Ulegli smo se in se namestili ter še nekaj časa gledali televizijo. Okoli 2.30 in 3.00 ponoči sem zaspala.

No, zdaj pa smo v novem letu in že sedim za šolskimi klopmi.

Kaja Hanžekovič, 6. razred

NOVOLETNE POČITNICE

Bil je samo še en dan do novega leta. Komaj sem ga že čakala.

Z mamó sva šli po šampanjec in podobne stvari za novo leto. Ker smo ga praznovali skupaj z mojo sestrično in bratrancem, smo imeli veliko dela s pripravami. Končno je prišel veliki dan. Zjutraj sem naredila še nekaj okraskov za dnevno sobo. Medtem ko smo čakali na polnoč, smo igrali uno. Po televiziji smo tudi gledali Tanjo Žagar, saj je imela koncert, ki so ga predvajali tudi po televiziji. Zraven smo pa plesali in skakali. Končno je napočila velika ura. Skupaj smo odštevali. Ko smo odprli šampanjec, je zamašek poletel čez mizo. Odšli smo na balkon, kjer smo videli veliko čudovitih ognjemetov. Naslednji dan oz. na novoletni dan smo zjutraj odšli k dedku in babici. Tam smo za kosilo jedli sarmo.

To je bilo do zdaj moje najboljše novo leto. Komaj čakam na novo leto, ki prihaja.

Tina Bezjak, 6. razred

POSTOJNSKA JAMA

Začetka počitnic sem se zelo veselil, saj je bil moj namen iti v torek v Postojnsko jamo.

S sestrično smo se dogovorili, da pridejo tudi oni v Postojnsko jamo. Ko smo prispeli, ni bilo nič posebnega. Vstop v jamo je bil čudovit. Kapniki so bili zelo lepi, najbolj pa sem se veselil človeških ribic in vlakca. Videl sem veliko jamskih živali. Končno smo pričakali vlakec, ki je bil zelo hiter. Med vožnjo sem videl veliko znamenitosti, lučke in pa tudi žive jaslice.

Po ogledu smo šli še v restavracijo in potem domov. Komaj čakam na nove počitnice.

Nejc Kocmut, 6. razred

V PRIČAKOVANJU BOŽIČA

Že od decembra sem čakal praznike, najbolj sem se veselil božiča, kajti takrat nas otroke obdaruje Božiček. Božič praznujemo 25.

decembra. Na dan pred božičem smo imeli v šoli zabavo. Ko pa sem prišel domov, pa sem se skupaj s svojo družino odločil postaviti smreko. Na smreko smo dali veliko okraskov in bombonov, na vrhu smreke pa je še bila zvezda. Pod smreko pa smo postavili jaslice. Nato pa sem še z očetom pripravil značilno jed, sarmo. Med tem ko smo pričakovali božič, smo se imeli lepo. Mama nam je tudi pripravila božično večerjo. Miza je bila polna samih dobrot. Na mizi je bila francoska solata, dunajski zrezki in riž. Ko smo se najedli, smo se odpravili k polnočnici. Skupaj z nami so šli sosodje in ostali ljudje z našega vrha. Po maši smo veliko ljudem voščili vesel božič in srečno novo leto. Ko smo prišli domov, smo pogledali pod smreko in videli, da nas čakajo darila. Dobil sem parfum, čokolado in hišne copate. Tega darila sem bil zelo vesel. Naslednji dan pa smo šli na kosilo k moji krstni botri. Božični dan smo preživeli lepo.

Jernej Belcl, 9. razred

POČITNICE

Komaj sem čakala, da so se začele božične počitnice. Na zadnji dan šole smo imeli božično zabavo. Ko so se počitnice začele, sem bila večino časa doma. Za božič smo si pripravili božično večerjo. Nekaj dni kasneje sta nas obiskala teta in stric, ki sta z name preživela novo leto. Na silvestrski večer smo si pripravili slavnostno in okusno večerjo. Miza je bila polna dobrot, kot so: piščanec, krompir, francoska solata, manjkala pa nista niti vino in pecivo. Ognjemeta nismo imeli doma, zato smo si ga ogledali v okolici. Zapadel je tudi prvi sneg. Počitnice so hitro minile, lahko pa bi še trajale.

Katja Goričan, 9. razred

NOVOLETNE POČITNICE

Komaj sem čakal, da se bo končala šola in da bodo prišle božično-novoletne počitnice. Med novoletnimi počitnicami smo praznovali božič in novo leto. Na božični večer smo postavili božično drevo, ki smo jo okrasili z okraski in lučkami. Naslednje jutro je bilo pod smreko veliko daril. Ttako, ko sem se zbudil, sem šel odvit svoje darilo. Čez pet dni je že prišlo novo leto, ki sem ga praznoval doma z družino. Na silvestrski večer smo imeli večerjo, na kateri smo se vsi zbrali. Ko smo se najedli, je bila ura že deset. Po večerji smo igrali karte, se pogovarjali in govorili vice do polnoči. Ob polnoči smo nazdravili in šli gledat ognjemet. Počitnice so bile kratke in lepe. Upam, da bodo naslednje še lepše.

Jakob Pulko, 9. razred

PRIČAKOVANJE NOVEGA LETA

Novo leto sem pričakala pri prijateljici v Dupleku. S prijateljico sva se igrali z mačko, se pogovarjali in gledali grozljivko, da nisva zaspali. Ko je ura odpila polnoč, smo nazdravili z šampanjcem in se nato odpravili na balkon gledat ognjemet, ki je trajal približno 16 minut. Ognjemet je bil zelo zanimiv in raznobarven. Ko ga je bilo konec, smo se odpravili nazaj v stanovanje, saj je bilo zelo

mrzlo. Budni smo bili pozno v noč. Da nam je čas hitreje mineval, smo se pogovarjali, igrali družabne igre in pekli pico, ki ni bila dobra, zato smo se odločili, da jo naročimo. Večino časa smo se smejali in uživali. Zaspali smo komaj zjutraj ob šestih. Odločila sem se, da prvi dan novega leta preživim pri prijateljici. Zvečer sem se odpravila domov, kjer smo si voščili srečno in zdravo novo leto.

Adrijana Gradišnik, 9. razred

BOŽIČNI PRAZNIKI - intervju

V mesecu decembru je kar precej praznikov, a od vseh se najbolj veselimo božiča. Ta praznik je poseben, saj ta čas preživimo z družino. Otroci se ga veselijo zaradi daril, odrasli pa, da bi ta čas posvetili predvsem družini.

Zakaj se otroci veselijo božiča?

Večina ljudi misli, da otroci na božič gledajo kot na čas, da bi dobili darila. A to ni vse, saj se tudi oni veselijo praznike preživeti s svojimi najbližjimi.

Česa se odrasli veselijo ob božiču?

Odrasli se veselijo tega, da lahko obdarijo svoje otroke in jih osrečijo. Veselijo se tudi, da skupaj z družino obišejo svoje sorodnike in z njimi preživijo tople in prijetne trenutke.

Ali Božiček res obstaja?

Seveda, najmlajši mislijo tako, vendar Božička predstavljajo starši, ki imajo zelo radi svoje otroke in jim nočejo pokvariti skrivnosti o Božičku.

Kako je s pripravami na božič?

Vsi ljudje želijo za božič najboljše stvari: popolna smreka, dobra večerja, lepo pospravljeno in okrašeno stanovanje ter topel dom. A vsi ljudje tega ne morejo uresničiti, saj nimajo dovolj denarja, časa ali pa nimajo volje, ampak ob božiču to ni pomembno.

Kaj kupujejo starši za božič?

Starši za božič otroke obdarijo z različnimi igračkami, kozmetičnimi stvarmi in stvarmi, ki si jih otroci želijo. Nekateri starši pa pri darilih včasih pretiravajo.

Na koncu ugotovimo, da ima večina ljudi rada božič, ne glede na čas, raso, okolje in starost.

Teja Turk in Amanda Žižek, 9. razred

23.12.201

5

ZALJUBLJENI MROŽ (poustvarjanje na pesem Mrož)

Nekega dne se je Mrož pekel na vročem soncu, ko je mimo priskakljala lepotica Ribica. Usedla se je na ležalnik in za nekaj minut zatisnila oči. Začelo je deževati, zato se je opravila domov. Ko je prišla domov, je zagledala mizo polno vrtnic. Prebrala je listek, kjer je bila pesem:

»O! ti zlata ribica,
tako si očarljiva kot kratka minica.

Zate bi naredil vse,
še zlo bi odgnal od sebe.«

»To pismo je od Mroža, ki ga boš dobila za moža." "

Ribica se ni zmenila zanj, saj je še hotela ostati samska. Zato mu je napisala lažno pismo:

"Dragi Mrož! Nič ne bo iz tega, saj imam že fanta, ki je zelo mega."

Ko je Mrož videl pismo, je bil zelo žalosten. Odpravil se je v salon, kjer so ga postrigli, naličili, uredili itd. Iz salona je prišel lep, uglajen Mrož. Vse punce so se lepile nanj. Ko ga je Ribica zagledala, se je takoj zaljubila. Mrož pa se ni zmenil zanjo. "Napisal sem ti pesem, dal sem ti srce, zate sem se uredil, zdaj pa raje ostani sama s svojim mega fantom." Ribica je žalostna ostala sama, Mrož pa si je sčasoma ustvaril družino.

Suzana Horvat, 6. razred

Zgornja Korena

Zg. Korena

Zgornja Korena leži približno 15 kilometrov od Maribora. Do tja je približno 20 minut vožnje. Je naselje v dolini Korenskega potoka z jedrom na vrhu slemena 392 metrov nadmorske višine, kjer stoji cerkev sv. Barbare z lepo urejenim parkom. Njena znamenitost je grobnica Feliksa Ferka, Zveličarjeva kapela itd. Javne zgradbe so pošta, šola, vrtec, gasilski dom in kulturni dom. V Zg. Koreni živi več kot dvesto prebivalcev, ki se ukvarjajo s poljedelstvom, kmetijstvom, sadjarstvom in živinorejo.

Maribor

Maribor je drugo največje mesto v Sloveniji in središče Mestne občine Maribor. Leži na 274 m nadmorske višine ob reki Dravi. Ima nadvse ugodno lego na križišču pomembnih evropskih poti, ob reki Dravi, med Pohorjem, Kozjakom in Slovenskimi gorami, med Dravsko dolino in Dravskim poljem.

Sestoji se iz mestnih četrti in krajevnih skupnosti. To so: krajevna skupnost Kamnica, Malečnik, mestna četrt Pobrežje, Tezno ...

V Mariboru živi približno 94.300 prebivalcev. Njihovo število postopno narašča. Zaposleni so v domačem kraju. Ukvarjajo se s turizmom, podjetništvom in industrijo.

V mestu je veliko javnih zgradb. Nekatere izmed njih so: občina, pošta, banka, trgovine, restavracije ...

V Mariboru je veliko znamenitosti: najstarejša vinska trta na svetu, ki šteje več kot 400 let; Lent, najstarejši del mesta, Grajski trg z mariborskim gradom ...

Maja Vrbnjak, 6. razred

Maribor

Maribor je kraj, ki je 18 km oddaljen od Korene. Sestoji iz krajevnih skupnosti in mestnih četrti. V Mariboru živi približno 94.318 prebivalcev. Njihovo število hitro narašča. Zaposleni v domačem kraju. Maribor je bil pred osamosvojitvijo Slovenije gospodarstvo zelo razvito mesto, zato je bil val stečajev ob prehodu na tržno gospodarstvo velik udarec. Ukvarjajo se z gostinstvom, trgovino, s turizmom. V kraju se odvijajo različni koncerti. V mestu je več javnih ustanov: šole, lekarne, bolnišnice, vrtec, trgovine, bloki, cerkev. Poleti se v Mariboru po reki Dravi vozijo z vodnimi skuterji.

Nuša Mišič, 6. razred

ZIMICA

Zimica je vas, ki leži na severozahodnem delu občine Duplek. Oddaljena je petnajst kilometrov od centra Maribora in deset kilometrov do Lenarta. Vas leži na grebenu griča.

V Zimici živi približno 600 prebivalcev. Število prebivalcev narašča. Veliko jih je zaposlenih v Mariboru, nekaj se jih pa ukvarja s kmetijstvom.

Zimica je precej ravno področje z nekaj griči, zato se lahko tukaj razvija kmetijstvo, sadjarstvo, vinogradništvo, živinoreja in poljedelstvo. V vasi je nekaj uspešnih obrtnikov.

V centru vasi je bar z imenom Luna bar. V vasi je bila včasih trgovina, vendar je danes ni več. Imamo igrišče in kapelo, ki je sredi vasi. Ob njej postavljamo božično in majsko drevo.

Jurij Beber, 6. razred

16.12.201 **TEHNIŠKI DAN**

5

V ponedeljek, 14. 12. 2015, smo imeli tehniški dan. Skupaj s svojo razredničarko in učiteljico Darinko smo izdelovali božične izdelke, in sicer škatlice iz barvnega papirja, pekli medenjake, katere smo kasneje tudi okrasili in izdelovali snežake iz nogavic. Pri tem smo se družili, se zelo zabavali in razvijali svoje ročne spretnosti. Učiteljica Angela nam je tudi prinesla vročo čokolado, kar se nam zdi zelo prijazno od nje, saj smo se lahko malce posladkali. Imeli smo se zelo lepo.

Nika Vohl, 8. razred

26.11.201

5

ŠESTI RAZRED JE OCENIL KNJIGE

24.11.201

5

JUTRANJE VARSTVO

V jutranjem varstvu se radi igramo s kockami, jih sestavljamo,rišemo, barvamo, igramo odbojko, plešemo ob glasbi, pojemo, kuhamo, friziramo pa tudi pospravljamo.

LUCIJA Šmid 2. r

13.11.201
5

MIŠ IN OGENJ

Nekega nedeljskega popoldneva, ko se je že mračilo, so živali počivale. Srna je pisala knjigo, kokoška je pletla nogavice, volk je prebiral časopise ... Vsaka od živali se je nekako zamotila, le miška je takrat vsa živahna skakala naokoli. Za trenutek je ni bilo videti. Čez nekaj časa je vznemirjena prihitela iz gozda. Vpila je: »V gozdu gori! V gozdu gori! Brž na pomoč...« Živali so se na smrt prestrašile in skočile na noge. Naredile so načrt. Srna, volk in zajec bodo nosili velika vedra z vodo, da bi pogasili vodo, kokoška, veverica in lisica pa so nosile velike rjuhe, miška pa je svetila po poti in hitela naprej. V tišini so prestrašeno postopali po temni poti v gozdu. Miška jih pripelje do jase, kjer si je lovec zakuril ogenj, da bi se malo pogrel. Živali so pogledale miško in jo vprašale: »Je to ta požar?« Miška pa jim odgovori: » Ne vidite vendar, kako velik požar je.«

NOBENA JUHA SE NE POJE TAKO VROČA,
KOT SE SKUHA

Julija JELATANCEV 7. razred

PREVARA

Bilo je nekega hladnega jesenskega jutra, ko sta veverici nabirali lešnike. Bili sta najboljši prijateljici, a po karakterju sta si bili pravo nasprotje. Prva veverica je bila pogumna in se je vedno postavila zase. Druga veverica pa je bila plašna in redkobesedna ter se ni znala postaviti zase. Pogumna veverica se je velikokrat postavila zase in za svojo prijateljico.

A tisti dan se je zgodilo nekaj zelo žalostnega. Ko je pogumna veverička pripravljala kosilo, je plaho veveričko poslala v gozd po posebno vrsto gob, ki rastejo samo ob reki. Potrebovala jih je za svojo obaro. Veverička je odšla vsa plaha v temen gozd. A takrat je prišla lisica. Lisica jo je povabila k sebi na kosilo. Prijela jo je za roko in odvlekla k sebi. Lisica pa je zaklenila vrata in si privoščila kosilo.

Takšnim osebam kot je plaha veverica, se reče oseba brez hrbtenice.

PRAŠIČKI

V majhni vasi je živel veliko živali: veverice, lisice, mravlje, črčki in pujski, ki so bili zelo pametni in bistri. Nekega dne je v vas zajelo veliko neurje in uničilo vso vas. Tedaj so se prašički domislili, da bi si skupaj z živalmi naredili vas in ob tem tudi tekmovanje. Hitro se je vse začelo. Pujski so bili skoraj na koncu, a so se utrudili. Lisice so bile v večji prednosti kot pa ostale živali. Najbolj so hitele, da bi zmagale. Tega trenutka so lisice bile prve in tudi zmagale. Drugi so nadaljevali z gradnjo, lisice pa so že uživale v novi in večji hiški.

ZMAGA TISTI, KI JE PAMETNEJŠI IN BOLJ ZVIT.

Aljaž Bezjak, 7. razred

VRANA IN SOKOL

Vrana je nekega dne letala nad oblaki in srečala sokola. Pozdravila ga je in začela sta se pogovarjati. Čez nekaj minut vrana vprašala sokola, če bi šla tekmovat v višino. Sokol se je strinjal in rekel, da se dobita v dolini Kras. Naslednji dan je vrana vedela, da ga ne bo mogla premagati, zato si je izmislila zvijačo. Pod krili si je dala dve mali vrani in jima rekla: »Ko bom rekla zdaj, bosta začeli leteti«. Prišla sta v dolino Kras, kjer so bili zbrani vsi ptiči. Začela sta leteti in vrana je rekla: »ZDAJ!« Mali dve vrani sta začeli leteti. Sokol je počasi izgubljal moč in padel. Pod vrano je videl dve mali vrani, ki sta ji pomagali. Na koncu je vrana priletela dol in vse ptice so vedele, kaj je bilo, ker je zmagala. Zaprle so jo v kletko in vrana ni smela nikoli več leteti nad oblaki.

KDOR VISOKO LETA, NIZKO PADE.

Miha Medved, 7. razred

DVA ZAJCA

Živela sta poljski in gozdni zajec. Zaradi vseh prepirov sta si polje razdelila na polovico. Poljskemu zajcu je korenje na njegovi strani uspevalo, saj je vsak dan pridno skrbel zanj, medtem ko na drugi strani ni bilo tako. Ko je gozdni zajec prišel na svoje polje, ni mogel verjeti svojim očem, saj na njem ni bilo niti enega korenčka. Ko je pogledal na drugo stran, ga je zamikala tatvina.

Ni se mogel upreti, zato je poljskemu zajcu ukradel korenček. Bil je tako dober, da se ni mogel upreti še ostalim. Odšel je domov in tuhtal, kaj narediti. Šel je na sosedovo polje in ukradel še tri korenčke. Ko je poljski zajec prišel na polje, je takoj opazil, da nekaj manjka. Šel je h gozdnem zajcu in ga povprašal, če je bil on. Gozdni zajec je krivdo zanikal. Ko se je to večkrat ponovilo, se je poljski zajec odločil, da bo zmikavta počakal. Tako je čakal in čakal, ko je naenkrat zagledal gozdnega zajca, ki mu je prišel ukrast še več korenčkov. Skočil je iz grmovja in gozdnega zajca za vedno napodil iz dežele.

Laž ima kratke noge.

Nika Štefanec, 7. razred

MIŠ IN SLON

V puščavi sta živela miš in slon. Bila sta dobra prijatelja, veliko sta se družila in zabavala. Nekega dne se je miš odločila, da bo vprašala slona, če bosta tekmovala. Slon je rekel: »S tabo miš bi tekmoval kjerkoli, kadarkoli in kakorkoli.« Miš je povabila vso publiko in sodnike. Slon jo je vprašal, kako bosta tekmovala in miš odgovori: »Tekmovala bova, kdo je višji.« Slon in vsi ostali so se začeli smejati. Miš je bila užaljena in je rekla: »Zagotovo bom na tekmovanju višja od tebe.« Tekmovanje se je začelo, slon se je pripravil in stegnil, da so ga izmerili. Miš pa je splezala na žirafa. V tistem hipu, ko je priplezala žirafi na glavo, se ji je zavrtelo, saj se je bala višine, in je padla. Tako je slon zmagal in miš je bila poražena. Bilo ji je žal za tekmovanje. Poleg poraza je imela tudi nekaj zlomov.
Z GULJOFIJO SE NE DA PRIDOBITI ZMAGE.

MIHA MAJER, 7. razred

ŠOLA V NARAVI

»Končno smo dočakali!« smo vpili zgodnjega ponedeljkovega jutra. Šli smo v šolo v naravi. V zgodnjem ponedeljkovem jutru smo se učenci 7. razreda zbrali na avtobusni postaji, kjer nas je že čakal voznik. Še zadnjič smo pozdravili starše in se zgodaj odpravili na našo »veliko« popotovanje.

Po dobrih treh urah vožnje smo končno v daljavi zagledali valove morja, ki so butali ob skale. Še nekaj časa smo se vozili ob obali in nato prispeli v Fieso-dom Breženka. Težke potovalne torbe smo počasi znosili v 3. nadstropje, kjer so bile naše sobe. Bivala sem z vsemi sošolkami, kar je bilo zelo prijetno. Ko smo razpakirale prtljago, smo v jedilnici izvedeli nekaj ključnih navodil, ki smo jih morali upoštevati v domu. Sledilo je kosilo. Prosti čas smo v večini preživele v sobi. Popoldanske aktivnosti so vsak dan bile zelo zanimive, zabavne in vsekakor poučne. Imeli smo nekaj minut prostega časa, da smo si odpočili. Ker smo vi že po malem čutili lakoto, smo se najedli na večerji. V ponedeljek je po večerji sledil nočni pohod do Pirana, ki mi je bil posebno všeč. Priprava na nočni počitek je bila naporna, saj so v tem času fantje nenehno vdirali v sobo. Ko je ura odbila pol deset zvečer, smo legle v posteljo in v trenutku zaspale.

Te šole v naravi ne bom pozabila. Od šole v naravi so mi ostali odlični spomini.

Julija Jelatancev, 7. razred

V ponedeljek zjutraj smo se že zgodaj odpravili. Nekaj časa smo se vozili in na koncu prispeli. Iz prikolice smo vzeli kovčke in se odpravili v dom Breženka v Fiesi. Nato smo sli v sobe, da bi hitro razpakirali. Potem smo odšli v jedilnico in spoznali učence druge šole. Ker smo bili že zelo lačni, so nam kuharice pripravile odlično kosilo. Zato ker smo se preveč najedli, smo odšli v sobo počivat. Bližal se je večer. Ker smo bili zelo utrujeni, nas učitelji niso več mučili, zato smo samo še odigrali nekaj iger. Ko smo odigrali, smo odšli spat.

Teja Ruis, 7. razred

Končno smo dočakali ponedeljek! Vsi smo se zbrali pred pošto v Koreni. Po nas se je pripeljal kombi. Svoje težke potovalke smo dali na prikolici kombija, mi pa smo si poiskali prosti sedež v kombiju. Po treh urah vožnje smo zagledali mirno Jadransko morje. Prispeli smo v dom Breženka v Fiesi. Svoje potovalke smo iz kombija prenesli v dvigalo, da smo prišli do svojih sob. V garderobi smo si še sezuli čevlje in odšli v sobe. V sobi sem bila z vsemi sošolkami.

V času šole v naravi smo si ogledali Piran, Sečoveljske soline, Strunjanske soline in akvarij v Piranu. Do Strunjana smo veslali s kajakom. To mi je bilo najbolj všeč, saj sem prvič veslala. Nekaj časa smo preživele v učilnici in pisali poročila za predstavitev, ki je sledila zadnji dan. Seveda ni manjkala večerna zabava, ki smo jo imeli v četrtek. Teden je hitro minil in že je napočil čas za odhod domov. Bilo mi je zelo všeč, saj smo slišali in videli veliko zanimivega.

Bil je tretji dan šole v naravi (21. 10. 2015), ko smo se odšli vozit s kanuji. Najprej smo morali kanuje odnesti v vodo, nato obleči jopiče in vzeti vesla. Nato smo stopili v kanu in začeli veslati na učiteljev znak. Odšli smo z dvema kanujema (jaz sem sedel v prvem, torej v tistem, ki je bil čisto spredaj). Veslali smo do gojišč školjk klapavic. Potem smo počakali še drugi kanu in ko je prispel do nas, smo začeli tekmovati, kdo bo prvi prispel v pristanišče. Na žalost smo zgubili, ker je drugi kanu šel po bližnjici in nas prehitel. V pristanišču smo izstopili, pospravili vesla in jopiče ter odšli nazaj v vodo, da smo spravili kanuje iz vode in jih pospravili. Nato pa smo vsi premočeni odšli nazaj v dom ČŠOD, kjer smo tisti teden prebivali.

Valentin Golob, 7. razred

ZADNJI DAN

V ponedeljek, 19. 10. 2015, smo se učenci odpravili v šolo naravi v Fieso.

Ko smo se zadnji dan zbudili, smo si vse pospravili v kovčke. Ko smo si vse pospravili, smo se odpravili v mesto Piran. V mestu smo še zadnji dan preživeli ob morju. Tam smo se igrali in hodili v trgovine. Ko smo prišli nazaj v dom, nas je v domu že čakalo kosilo. Po kosilu smo se z avtobusom odpravili domov. Na poti domov smo se še ustavili v Trojanah na trojanskih krofih. Ko sem prišel domov, sem se takoj odpravil k sošolcu Timu, kjer sva igrala nogomet in pekla kostanje.

Aljaž Bezjak, 7. razred

ČŠOD

Teden pred počitnicami smo šli v šolo v naravi v Fieso.

Tretji dan smo šli s kanuji veslat. Veslali smo se do gojišča školjk. Na gojišču školjk smo izvedeli, da ima lastnik boje ene barve. Na vrveh smo videli veliko črnih školjk klapavic. Na poti nazaj smo tekmovali z drugo skupino. Edina slaba lastnost je bila, da nas je vse zelo premočilo. Ko smo prispeli, smo morali pospraviti kanuje na pravo mesto. Odpravili smo se v sobe in se umili, da smo spravili sol s sebe. Naša oblačila so bila čisto premočena.

Šli smo se preobleč in odšli na morsko biologijo.

Miha Majer, 7. razred

KANUIZEM

Ko smo prišli do plaže, sta nas čakala učiteljka, ki sta nam povedala, kako moramo veslati in kako moramo držati vesla. Vsak si je moral vzeti svoje veslo in rešilni jopič. Počasi in previdno smo odšli v kanuje, saj so tla bila zelo spolzka. Ko smo vsi prišli v kanu, smo se počasi odpravili. Počasi smo začeli veslati, nato pa smo že ujeli tempo. Priveslali smo med boje, kjer se nahaja gojišče školjk. Učitelj nam je tudi povedal nekaj o školjkah. Ko je do tja priveslala še druga skupina, smo se odpravili nazaj. Ko smo prišli do pomola, smo šli iz kanujev, zložili vesla in odnesli kanuje iz vode. Hitro smo odšli v sobe, saj smo bili celi premočeni.

NIKA ŠTEFANEC, 7. RAZRED

Taborjenje med počitnicami

Med počitnicami sva se z Renejem odpravila z motorji na taborjenje.

Za kosilo sva jedla sveže ribe, ki sva jih nalovila z ribiškimi palicami. Po dobrem kosilu sva postavila šotor. Nato sva se odpravila na travnik, kjer sva igrala nogomet. Ko sva se naveličala igranja, sva se odšla vozit z motorji. Ko je padla tema, sva se odpravila nazaj do šotora, kjer sva igrala karte. Okrog desetih sva se odpravila v gozd, kjer so naju prestrašili starši. Nato sva se vsa utrujena odpravila nazaj do šotora, kjer sva legla k počitku. Taborjenje nama je bilo zelo všeč in ga bova še ponovila.

Tim Dvoršak, 7. razred

Taborjenje

Med počitnicami sem se s Timom odpravil na taborjenje.

Za kosilu sva jedla sveže ribe, ki sva jih nalovila z ribiškimi palicami. Po dobrem kosilu sva si postavila šotor. Nato sva se odpravila na travnik, kjer sva igrala nogomet. Ko sva se naveličala igranja nogometa sva se odšla vozit z motorji. Ko je padla tema, sva se odpravila nazaj do šotora, kjer sva igrala karte. Okrog desetih sva se odpravila v gozd, kjer so naju prestrašili starši. Nato sva se vsa utrujena odpravila nazaj do šotora, kjer sva legla k počitki. Taborjenje nama je bilo zelo zanimivo in ga bova še ponovila.

Rene Šabeder, 7. razred

TRŽNICA POKLICEV

V torek, 10. 11. 2015, sem se udeležil Tržnice poklicev. Odpravil sem se starši in s sošolcem Tilnom. Tržnice smo se udeležili učenci 8. in 9. Razredov OŠ Korena in OŠ Duplek. Spremljali so nas starši. Ko smo prispeli tja, smo se odpravili k stojnicam. Najbolj mi je bila zanimiva SERŠ. Razložili so mi, kako poteka pouk, pokazali so mi več različnih stvari, ki so jih

naredili učenci SERŠ - a. Ogledal sem si še nekaj drugih šol, vendar mi ni bila nobena šola tako zanimiva. Odločil sem se za smer tehničnega računalničarja. Bili so tudi prigrizki, ki so jih pripravili učenci gostinske šole. Po tem smo se odpravili domov.

Alen Roškar, 9. razred

S prijateljem Alenom sem se udeležil Tržnice poklicev. Z menoj je bila moja mama, z Alenom pa njegov oče. Ko smo prispeli v dvorano, sva takoj pričela z iskanjem najinega sanjskega poklica. Najdlje sem se zadržal pri srednji zdravstveni šoli. Njihova predstavnica mi je prijazno razložila, kako poteka pouk na njihovi šoli ter kaj počnejo v prostem času. Ko sem dobil odgovor na vsa svoja vprašanja, sem se odpravil dalje. Postregel sem si z dobrotami, ki so jih pripravili na srednji gostinski šoli. Tam sem srečal še večino sošolcev in sošolk, pa tudi mnogo ljudi, ki jih še ne poznam. Ogledal sem si še druge šole, ki so me zanimale, a odločil sem se za srednjo zdravstveno, saj me je najbolj pritegnila. Po prireditvi smo se odpravili domov.

Tilen Štifter, 9. razred

V tem šolskem letu smo učenci devetega razreda pred odločitvijo, kje bomo nadaljevali svoje šolanje. Da bi nam bilo pri odločanju lažje, smo se učenci osmih in devetih razredov udeležili tržnice poklicev, ki je potekala v kulturnem domu v Koreni. Tržnice se je udeležilo 17 srednjih šol. Vsaka šola je imela svojo mizo, ob kateri so bili učitelji in dijaki. Na mizah so imeli razne beležke, prospekte, pisala, nekatere pa so imele zraven še hrano in pijačo. Obiskali sva vse stojnice in poslušali njihove predstavitve. Najbolj so naju pritegnile gimnazije. Tržnica je trajala približno dve uri. Tam sva se zelo zabavali in izvedeli več o posamezni šoli.

Teja Turk in Amanda Žižek, 9. razred

V torek, 10. 11. 2015, ob 17. uri sem se z mamom udeležila Tržnice poklicev. Povabljeni so bili vsi učenci od osmega do devetega razreda. Tržnica je potekala v kulturnem domu Korena. Tam sem srečala svoje sošolce, ki so tako kot jaz izbirali, na katero srednjo šolo se bodo vpisali.

Najbolj me je pritegnila stojnica prve gimnazije, kjer sem tudi izvedela, da je težka, a če imaš veliko željo po uspehu, ne boš imel problemov. Ogledala sem si tudi stojnico tretje gimnazije, a me ni toliko zanimala kot prva. Ta dan sem se tudi odločila, da se bom prijavila na prvo gimnazijo v Mariboru.

Lana Kropf, 9. razred

V torek, 10. 11. 2015, se je v dvorani v Koreni odvijala Tržnica poklicev, na kateri so se predstavile vse šole iz podravske regije. Predstavile so se TŠC, SERŠ, Gimnazije (I.,II.,III.), biotehniška šola, zdravstvena šola ...

Na prireditve smo bili povabljeni učenci OŠ Korena in OŠ Duplek. Vabljeni so bili tudi starši. Na stojnicah smo izvedeli programe šol, število predmetov, smeri, omejitve vpisa. Dobili smo tudi različne letake šol, obeske, kulice, radirke. Srednja gostinska šola se je predstavila s peko palačink, ki so jih delili po celi dvorani.

Najbolj me je pritegnila biotehniška šola, saj rad delam v naravi.

Jakob Pulko, 9. razred

V torek, 10. novembra 2015, je v kulturnem domu v Zg. Koreni potekala prireditev Tržnica poklicev. Udeležili smo se je učenci 7., 8. in 9. razreda Osnovne šole Korena in Duplek. Spremljali so nas starši (ati in mami). Tržnice so se udeležile srednje šole podravske regije. Srednje šole so predstavile svoje programe. Starše in njihove otroke so seznanile z novostmi. Tisti učenci, ki pa bodo obiskovali srednjo šolo, ki je nekoliko bolj oddaljena od doma, pa so se imeli možnost, seznaniti se tudi z bivanjem v dijaškem domu. Midva sva iskala najbolj primerne srednje šole za naju. Najbolj všeč nama je bila srednja šola, ki je imela bombone in sladice. Palačinke iz srednje šole za gostinstvo in turizem so bile odlične. Javni sklad RS za razvoj kadrov in štipendije pa je prispeval koristne informacije glede štipendiranja in nadaljevanja izobraževanja.

Jernej Belcl in Jakob Nemšak, 9. razred

KAM NAPREJ?

V torek, 10. 11. 2015, ob 17.00 je v Kulturnem domu Korena potekala predstavitev srednjih šol. Udeležilo se je 17 srednjih šol. Vabljeni so bili učenci 9. in 8. razreda osnovne šole Korena in Duplek. Kar nekaj se nas je udeležilo predstavitve. Vsak učenec se je šel pozanimat o šoli, ki ga zanima. Na predstavitve so prišli predstavniki šol, ki so jo zelo lepo predstavili. Najbolj nas je zanimala II. gimnazija in biotehniška šola. Šoli sta se nam predstavili na zelo zanimiv način. O šoli smo izvedeli vse, kaj nas je zanimalo, dobili smo tudi različne letake in brošure. Dogodek je trajal do 19.00 ure.

Katja Goričan, Dominika Vrbnjak in Tajda Senekovič, 9. razred

TRŽNICA POKLICEV

Tržnica poklicev je bila v torek, 10. 11. 2015, v Kulturnem domu Korena. Povabljene so bile srednje šole iz podravske regije. Udeleženci smo bili učenci 8. in 9. razredov osnovnih šol Korena, Duplek in starši. Pri vsaki mizi se je določena šola predstavila in odgovorila na naša vprašanja. Povedali so nam o možnostih za vpis, potek pouka in opisali svojo šolo. Še posebej naju je zanimala Srednja šola za oblikovanje Maribor. Zanimive so nama še bile druge srednje šole, kot so Izobraževalni center Piramida, srednja

ekonomska, srednja šola za turizem in gostinstvo in Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor. Ogleдали sva si še tudi ostale šole, ampak nama niso bile tako zanimive. Veliko šol je imelo zanimivo predstavitev, toda najbolj nama je bila vseč predstavitev srednja šole za gostinstvo in turizem, saj so pripravljali okusne palačinke in napitke.

Sara Mišić in Adrijana Gradišnik, 9. razred

11.11.201
5

Tržnica poklicev

Tržnica poklicev, ki smo jo pripravili 10. 11. 2015 za učence OŠ Korena in OŠ Duplek, je bila zelo dobro obiskana. Predstavilo se je kar 17 srednjih šol iz Podravske regije. Predstavitve so bile zanimive, tako smo ob številnih koristnih informacijah o predmetnikih in srednješolskih programih lahko poskusili tudi slastne palačinke in ostale dobrote, ki so jih spekli dijaki, dekleta so se naličila v »kozmetičnem kotičku«, spremljali smo dekleta in fante, ki so se poskusili v borilni veščini, ki jo uporabljajo ruski agenti, manjkalo pa ni tudi zanimivih električnih naprav za tiste, ki jih zanima elektro ali strojno področje. Dogajanje smo zabeležili v kratkem foto utrinku.

22.10.201
5

1. TEHNIŠKI DAN »TETA JESEN« v 1. razredu

V četrtek, 22. oktobra 2015 smo imeli 1. tehniški dan. Ustvarjali smo s plodovi, ki nam jih je prinesla »TETA JESEN«. K ustvarjanju smo povabili tudi starše, bratce in sestrice. Krasili smo šatuljice s semeni, izdelovali jesenska drevesa iz lepenke in tulcev ter ježke iz gline. Z nastalimi izdelki smo ustvarili pravi gozd, poln ježkov. V nekaterih drevesih so se skrivale tudi majhne sovce, narejene iz želodov in filca. Skupaj smo preživeli čudovito ustvarjalno popoldne.

Učiteljica Janja

22.10.201
5

[Slikovna poezija 3. razreda](#)

20.10.201
5

Ustvarjanje v oddelku podaljšanega bivanja

20.10.201
5

Šolska skupnost ob tednu otroka

11.10.201
5

MOJA SOBA OPIS

Moja soba se nahaja v podstrešnem delu hiše. Sobo uporabljam za učenje, igranje in spanje. Je pravokotne oblike. Dolga je pet metrov in široka tri metre. Stene in strop so iz mavčno kartonskih plošč. Stene so rumeno zelene barve, strop pa je moder z belimi oblački. Tla so lesena in svetlo rjave barve. Na stropu imam belo stropno luč. Pohištvo je narejeno iz lesa. Sestavljajo ga garderobna omara, predalnik, pisalna miza, postelja in nočna omarica. Pohištvo je belo rjave barve, polepljeno z vijoličnimi rožicami. Pisalna miza je postavljena pod strešnim oknom. Na njej imam namizno svetilko in posodici za pisala. Na levi strani mize imam posteljo. Ob postelji je nočna omarica in na njej je svetilka, budilka in škatlica za drobnarije. Nasproti postelje imam veliko rjavo skrinjo iz umetne mase, v kateri imam igrače. Desno od pisalne mize imam garderobno omaro in predalnik.

Zoja Treplak Vidovič, 3.razred

Živim v hiši. Moja soba je v 2.nadstropju. V njej se igram, spim, berem in se učim. Moja soba je kvadratne oblike in je srednje velika. Stene so modre in rumene barve. Na tleh je laminat, ki je svetlo rjave barve. V sobi imam pet kosov pohištva in sicer posteljo, pisalno mizo, omaro, stol in nočno omarico. Pohištvo je modre, rumene in svetlo rjave barve. Desno pri steni imam pisalno mizo, levo pa imam posteljo. Naravnost imam okno, nasproti okna je omara. Na tleh imam preprogo modre barve. Mojo sobo imam zelo rad in veliko časa preživim v njej.

Patrik Žižek, 3.razred

Moja soba je pravokotne oblike, je srednje velika in delim si jo s svojim bratom. Strop je bel, dve steni sta roza barve, dve pa modri. Tla so obložena s parketom rjave barve. V sobi je pisalna miza, nadstropna postelja, nočna omarica, velika omara in polica za igrače. Omara je v kombinaciji rjave in sive barve. Desno od vrat je omara. Naravnost je postelja in okno. Levo od vrat je pisalna miza, na njej je računalnik in tiskalnik. Nad pisalno mizo je polica, kjer so igrače in knjige. Ob pisalni mizi stojita dva računalniška stola. V sobi se igram, pišem domačo nalogo in spim.

Eva Krajnc, 3.razred

Moja soba je desno iz hodnika. Je pravokotne oblike. Velika je 12 kvadratnih metrov. V sobi spim in se igram. Tla so pokrita s parketom. Strop je rjave barve. Desno od vrat je velika omara. Naravnost je pisalna miza, nad mizo je knjižna polica. Levo od vrat je postelja in predalnik. V sobi je še velika postelja, kjer spita mama in ata. Velika postelja je rjave barve. Moja postelja je bela. Nočna omarica je rjava. Vso pohištvo je leseno.

Ema Štuber, 3.razred

Moja soba je velika štiri krat štiri metre. Stene sobe so modre barve in na njih so narisani avtomobilčki. V levem kotu zraven okna imam veliko posteljo. Imam dve omari, v eni oblačila za šolo, v drugi pa za doma. Zraven postelje imam tudi nočno omarico, na njej pa lučko. Zraven imam pisalno mizo, kjer pišem nalogo. V sobi imam veliko televizijo in igrače.

Adrijan Brezner, 3.razred

7.10.2015 **THE OLD MAN**

One day I went for a walk with my rabbit. Yes, with a rabbit. I know it sounds crazy, but it's true. So I went for a walk. We went to the woods. Suddenly a tree behind me fell down. I was screaming and when I stopped, I saw an old man with a long, long beard and weird rainbow eyes. He walked towards me. When he came up to me, he offered me a big, black candy with purple stripes. After a long deliberation I took the candy and ate it. When I thanked him, he threw some kind of lettuce to my rabbit. He said goodbye and disappeared. I was scared and confused. Then I went home and told my mum what happened and she was angry. The next day I felt bad and my rabbit was sleeping. That was weird. I wanted to wake him up but he didn't wake up. I was crying. After three hours I started to grow really fast and my skin became hairy and brown. I became a very hungry werewolf.

Eva Štuber, 8.razred

4.10.2015 **ANABELLE MCBLOODY**

It was last Halloween at midnight. We were at my friend's house, sitting on the floor in her bedroom. I was with three friends. We were surrounded by candles. Yes, we were calling ghosts. Suddenly the door closed. We were terrified! Then we heard voices. A woman was shouting: »Leave me alone! « She said. We were asking her questions because we were curious. She said she used to live in this house and that she died in this bedroom. We started screaming really loud. After that the wind came through the window and we heard the woman again. She said "My name is Anabelle McBloody"! That was the day we met her.

Nika Vohl 8.razred

30.9.2015 POLETNE POČITNICE

Počitnic sem se zelo razveselila. Kopat sem se hodila v toplice, dvakrat sem bila tudi na morju.

Večkrat sem prespala pri babici in dedku. Tam sem se igrala z bratrancem in se kopala pri sosedih. Tudi pri botri je bilo zabavno. S sošolkami smo bile 10 dni z Zvezo prijateljev mladine v VIRC-u Poreč. Tam smo počele veliko novega. Najprej smo imeli preizkus plavanja. Vse punce iz naše skupine smo ga opravile. Večkrat smo imeli tudi disko. Vsako večer smo imeli neko večerno prireditev, najbolj mi je bila vseč Moj prijatelj zmore.

S sestro sva bili z botro in njeno družino v mobilni hišici v Termah Ptuj. Tam smo se veliko vozili po toboganih.

Z družino smo bili na morju blizu Petrčan. Z bratom sva veliko skakala s pomola. Pri potapljanju sva našla veliko školjk. Zraven sva imela kolesa. Vozila sva se do trgovine in ob obali. Spoznala sem prijateljico Špelo in njenega brata. Skupaj smo igrali karte Enka in se zabavali.

Tudi doma je bilo zanimivo. Z bratom in sestro smo si naredili hišico. V njej smo se igrali ali pa le počivali.

Počitnice so prehitro minile. Komaj čakam na naslednje.

Maja Vrbnjak, 6. razred

POČITNICE

Med počitnicami sem zelo uživala. Veliko dni sem preživela doma, zadnji teden pa na morju v Savudriji. Zelo smo uživali tudi po prvem razočaranju ...

Zjutraj smo se vstali in spakirali še zadnje stvari. Potem smo se odpravili na pot. Vozili smo se nekaj več kot tri ure. Ko smo prispeli, nas je sprejela gospa in nastanili smo se v apartma. Čistoča ni bila najboljša, ampak smo se sčasoma sprijaznili. Prvi dan, ko smo prispeli, se nismo kopali, saj je vreme bilo neprimerno. Sprehajali smo se po mestu in ugotovili, da je Savudrija mesto, ki je zelo staro.

Naslednji dan smo se zbudili, zajtrkovali in se odpravili na plažo. Bila je kamnita, iz velikih skal, na katerih smo odložili svoje stvari. Voda je bila vsak dan topla in čista. Enkrat se je tako znižala, da naš pogled na morje sploh ni bil več morje. Na plaži smo zelo uživali. Potem, ko smo bili že utrujeni in lačni, smo odšli nazaj in se v apartmaju najedli. Nato smo si seveda kupili sladoled. Odšli smo na večerni sprehod tako kot vsak večer - enkrat ob morju, drugič po mestu. Čeprav je bil zadnji teden v avgustu, je bilo toplo bolj kot smo pričakovali. Ko smo prišli nazaj, smo še malo skupaj posedeli ali reševali križanke. Iskali smo besedo, za katero pa še zdaj ne vemo, katera je. Včasih česa ne ugotovijo niti štiri glave skupaj. Naslednji dan smo se po prijetnem zajtrku na balkonu ob morju spet odpravili na plažo. Tam ni bilo veliko ljudi.

Tako so tekli dnevi. Naposled je le prišel zadnji dan. Zjutraj smo si spakirali kovčke in pojedli zajtrk. Potem smo si spakirali stvari in odšli še zadnjič na plažo. Bilo je presenetljivo več ljudi kot prejšnje dni. Zvečer smo odšli nazaj v apartma. Pobrli smo svoje kovčke in jih odnesli v avto. Spakirali smo tudi hrano. Preden smo prečkali mejo, smo si privoščili večerjo, ampak tokrat si je nismo

skuhali sami. S polnimi želodci smo se usedli v avto. Tako se je začela naporna vožnja domov. Ko smo prispeli domov, je bila ura že pol enajstih, zato smo vsi samo popadali v postelje.

Špela Bezjak, 8. razred

RAFTING PO SOČI

V torek, 21. 8. 2015, smo bili zmenjeni, da bomo odšli na rafting po Soči. Z menoj so odšli pol sestra Alja, sestra Teja in mamin bratranec Iztok.

Rafting smo imeli brezplačen, saj je bil Iztok njihov znanec. Tam je prej bil v službi. Na čolnu pa vendar le nismo bili sami. Zraven je bil vodič in še družina iz Amerike. Na čolnu nas je bilo osem. Najprej smo tam dobili neoprensko opremo, jopič in posebne čevlje. S kombijem so nas odpeljali na štartno polje. Tam smo se preoblekli in nesli čolne k vodi. Vsi smo se usedli v čoln. Vodič je razlagal v angleščini, zato nam je Iztok prevajal v slovenščino. Razlagali so nam, kako moramo veslati in kako odreagirati ob padcu v vodo. Čoln smo zvezli v vodo in začeli veslati. Voda je imela 5 ali 6°C. Bila je pa tako čista, da smo jo lahko pili.

Bilo je veliko brzic in skal. Nismo bili edini, ki smo šli na rafting. Zaletavali smo se v skale, saj je bila takšna pot. Bila je ena skala, ki so jo poimenovali Pingvin, saj smo tam obrnili čoln in se spuščali po njem kot po toboganu. S skale smo lahko tudi skakali. Odšli smo naprej. Videli smo veliko skal z imenom Ptičje gnezdo. Imenujejo pa se tako zato, ker je na skale padalo kamenje in veje ter vse zглеda kot ptičje gnezdo.

Prišli smo do skale visoke okrog 6 metrov. Voda je bila dovolj globoka, da si lahko skočil s skale. Nihče ni skočil razen Iztoka. Skočil je na glavo. Bili smo proti koncu poti. Vozili smo se s čolni uro in pol. Ni bilo tako naporno. Prispeli smo na cilj. Tam je bilo parkirano dosti kombijev in avtomobilov. Mene in Aljo je zelo tiščalo na WC, zato sva lahko šli naprej, ampak sva morali pomagati nesti vesla.

Prišli smo gor in se preoblekli, saj nas je zelo zeblo. V Kobaridu ni bilo tako toplo kot v Mariboru. Preobleč smo se odšle v kabino. Čakali smo, da se preoblečejo še drugi. Med tem pa smo šli pogledat most, čez katerega bi se naj naslednji dan peljali z avtom in tudi smo se. Ko smo prišli do avta, jih še vedno ni bilo, zato je šofer pričel igrati na ustno harmoniko. Bilo nam je zelo smešno. Odpravili smo se domov, kjer nas je čakala malica. Imeli smo se zelo lepo.

Tjaša Kovač, 8. razred

S KOLONIJO NA MORJU

Nekaj, kar se mi je še posebej vtisnilo v spomin, je to, ko sva se s sestro Niko odpravili na morje. Šli sva namreč s kolonijo. Bili sva v 3. izmeni, vseh izmen pa je bilo šest. S kolonijo sva bili v Poreču že petkrat, zato sva že natančno vedeli, kako vse poteka. Zjutraj smo se zbudili, se oblekli in šli na zajtrk. Ko pa smo se najedli, pa smo se odpravili na plažo. Tam je bilo vedno zelo zabavno, saj smo jedli sladoled, se zabavali s prijatelji, plavali, skakali s pomola, kartali ... Na plaži smo ostali približno tri ure, nato

pa smo se odpravili proti domu in se že pripravili na kosilo. Ko smo se najedli, smo imeli malo prostega časa. Da pa se nismo dolgočasili v svojih sobah, smo se lahko udeležili številnih delavnic, na katerih smo se prav tako vedno zabavali. Po delavnicah pa je bil spet čas za plažo. Tam smo ostali še tri ure, tako kot prej, nato pa se odpravili proti domu, kjer smo se prerivali za tuše, hiteli, se oblekli, uredili ... Vse to, da bi prišli pravočasno na večerjo. Večerja je minila kot bi mignil, saj smo bili vsi že zelo lačni in utrujeni od norenja in zabavanja na blaži. Nato pa je na vrsto prišla večerna prireditvev, a še prej smo za pol ure dobili svoje telefone, da smo lahko poklicali starše ali pa samo izmenjali telefonske številke in skupaj posneli nekaj fotografij. Ko se je čas za telefone iztekkel, smo se odpravili v "krog" (prostor, kjer se je odvijala večerna prireditvev). Prireditve so bile vedno različne in po svoje vse zanimive in zabavne. Nato smo starejši otroci šli v disco, včasih pa smo morali takoj v sobe. Ko smo se uredili in se oblekli v pižame, pa je že bil čas za dolg spanec do drugega dne.

Spomnim se tudi, ko smo se s skupino odpravili na "ice-berg" (vodne blazine), na katerih smo se zelo zabavali. Bilo je tudi zapleteno, saj smo na drsečih plazinah, ki so bile premočene od vode, večkrat zdrseli v vodo. Ko pa smo priplezali na najvišjo "goro," torej ice-berg, pa smo se lahko le spustili kot na toboganu, ali pa skočili v vodo. Ampak ker sem jaz po svoje tudi "boječka," sem se s prijateljicami samo spustila, vseeno pa je bilo zelo zabavno.

Aneja Vohl, 8. razred

POLETNE POČITNICE V POREČU

Šolsko leto je bilo zelo naporno. Še posebej proti koncu. Komaj sem že čakala na počitnice, da si malo oddahnem od šole. Proti koncu šole smo se s sošolkami dogovarjale, da gremo skupaj na morje preko ZPM-MARIBOR. Ker sem uspešno končala 5. razred, sem to letovanje dobila od mame za nagrado.

Šola se je končala in že smo s sošolkami preštevale dneve do morja. Napočil je 5. 7. 2015, čas odhoda na morje. Dan pred tem sem si spakirala kovček in že sem komaj čakala, da bo jutro. Zjutraj sem se zbudila in sem se z mamom odpeljala v Maribor na avtobusno postajo. Tam so me čakale moje sošolke: Tina, Maja in Ivana. Poslovali smo se od staršev in se odpeljali z avtobusi proti Poreču. Vozili smo se tri ure in pol. Ko smo prispeli v Poreč, sem bila zelo izmučena. Imeli smo kosilo, po kosilu smo si razpakirali kovčke in odšli na plažo. Tako so minevali dnevi na morju.

Zelo smo uživali, imeli smo se mega. Imeli smo razne aktivnosti, zabave, cirkus in seveda večerni disko. V disku smo zelo uživale in plesale. Včasih smo se sporekle, a takoj tudi nazaj spoprijateljile. Spoznala veliko novih prijateljev. Napočil je tudi dan, ko bilo potrebno iti nazaj domov. Vsi smo komaj čakali, da pridemo v Maribor. Poslovali smo se od Poreča. V Mariboru so nas že nestrpno čakali naši starši. Ko sem zagledala mamom in bratca Bineta, sem jokala od veselja, da ju vidim. Zelo močno sem ju objela. Tako mega počitnic še nisem imela. Komaj čakam na drugo leto, da spet skupaj s sošolkami gremo na morje.

Nuša Mišič, 6. a

POČITNIŠKO PRESENEČENJE

Letošnje počitnice so bile nepozabne in opisal bom dogodek, ki se mi je močno vtisnil v spomin.

Tako kot vsak dan smo se tudi takrat z družino odpeljali na kopanje s čolnom. A tokrat je bil dan drugačen. Na obisk je prišel očetov bratranec Igor z družino. Skupaj smo se kopali in uživali. Ob koncu dnevu, ko so že odhajali, se je zgodilo popolnoma nepričakovano. Igor je vprašal, če bi odšel z njimi in za dva dni ostal pri njih. Dodal je še, da bomo naslednji dan odšli na nekaj nepozabnega. Bil sem za. Mama mi je pripravila stvari, ki sem jih potreboval za zraven. Kmalu za tem sem odšel z Igorjevo družino. Tisti večer smo odšli na večerjo v lepo restavracijo ob morju. Po večerji sva z Igorjevim sinom Milanom odšla malo po mestu. Oglekala sva si stojnice in si privoščila sladoled. Potem smo odšli k njim in igrali karte. Po napornem dnevu sem odšel v svojo sobo in takoj zaspal ob misli na to, kam bomo odšli jutri.

Zjutraj smo takoj po zajtrku odrinili. Vozili smo kakšno uro, nato smo prispeli na cilj. Pred nami je bil velik napis ZIP LINE Pazinska jama. Odšli smo po potki in prišli do velike ploščadi. Tam smo dobili posebne obleke za spuščanje po vrvi. Ko smo bili pripravljene, smo odšli do prve postaje. Gospod nam je vse razložil in nas pripel na 210 metrov dolgo vrv. Po vrvi sem se spustil prvi. Najprej sem odskočil, nato sem začel drseti s hitrostjo 60 km na uro in to na višini 230 metrov. Bilo je res lepo. Nato sem pot nadaljeval po drugi progi, ki je bila dolga 250 metrov. Po tej sem se peljal s hitrostjo 70 km na uro na višini 210 metrov. Škoda, da vožnja ni trajala večno. Bilo je res nepozabno in upam, da se bo tako lepa stvar še kdaj ponovila.

Žak Petrič Grajfoner, 7. razred

PRVI ŠOLSKI DAN

V torek, 1. septembra, se je začel prvi šolski dan. Ta dan je bil zame nekaj posebnega, saj sem le nekaj dni pred njim izvedel, da bo na šoli začela poučevati tudi moja mama. Tako sva se na ta dan skupaj odpeljala v šolo. Po poti sva se pogovarjala o tem, ali mi bo zaradi njenega poučevanja kaj neprijetno. Veliko sva se šalila, tako da o kakem neprijetnem občutku sploh nisem razmišljal. Odložila me je na igrišču, kjer sem skupaj s prijatelji igral nogomet vse do pričetka uvodnega dela, ko smo se z ostalimi učenci zbrali pred vhodom v šolo. Začelo se je z slavnostnim sprejemom prvošolcev. Med veliko množico ljudi sem med učitelji zagledal tudi svojo mamo. Spogledala sva se in se drug drugemu nasmejala. Bilo mi je malo neprijetno, vendar je ta občutek izginil, ko sem s svojo razredničarko Natalijo in s svojimi sošolci odšel v razred. Veselo druženje se je končalo s pomembnimi napotki za nov začetek šolskega leta. Verjamem, da se bo tudi mama dobro znašla v novi vlogi učiteljice.

Vanja Flis, 7. razred

TABORJENJE

Med poletnimi počitnicami smo se jaz, moj brat in bratranec odpravili na taborjenje. Ta dan sem ves vznemirjen čaka ves teden. Šotor in vse kar sem potreboval, sem si že pripravil dva dni prej. Končno je napočil težko pričakovani dan in vsi smo se vznemirjeni odpravili na pot. Šotor smo se odločili postaviti ob robu gozda, ker je bil v bližini tudi ribnik. Šotora nismo postavljali dolgo, saj ga

nismo postavljali prvič. Ko smo postavili šotor, smo začeli razmišljati, kaj bomo jedli za večerjo. Prišli smo na idejo, da bi si spekli ribe in takoj smo jih šli loviti. Ko smo končali z ribolovom, sem se odpravil do šotora. Na poti sem bil nepazljiv in sem padel v ribnik. Med tem ko sem se šel preobleč, sta Žan in Luka ribe očistila in spekla. Po dobri večerji smo v šotoru igrali karte in nato utrujeni legli k počitku.

Tim Dvoršak, 7. razred

POČITNICE

Proti koncu šolskega leta sem že komaj pričakoval počitnice, saj sem imel veliko načrtov, kaj bom počel med njimi.

Prve dni počitnic sem preživel doma s prijatelji, s katerimi smo se igrali razne igre, najraje smo igrali nogomet. Po tem sem odšel na počitnice k sestrični Niki. Pri njej smo se veliko kopali, saj je bilo zelo vroče. Igrali smo razne igre in enkrat bili v kinu. Najbolj všeč mi je bilo nočno kopanje z njenimi prijatelji. Ko sem prišel domov, sem že nestrpno pričakoval odhod na morje. Ker je bilo zelo vroče, smo se enkrat odšli kopat v Terme Olimije, kjer imajo veliko toboganov. Prišel je dan odhoda na morje. To so bili moje najlepši dnevi počitnic, saj sem se zabaval na raznih igralih na morju in ob obali, najraje sem igral mini golf. Po prihodu z morja je prišla k meni na počitnice Nika. Z Niko sva se največ rolkala z rolko, ki sem jo dobil na morju. Zadnje dni počitnic smo se pričeli pripravljati na nov začetek šolskega leta. Opravili smo nekaj nakupov za novo šolsko leto. Počitnice so hitro minile in velik del tega, kar sem pričakoval od njih, se mi je izpolnilo.

Nejc Kocmut, 6. razred

11.9.2015

Otvoritev novega oddelka vrtca